

Vicdan Ve Merhamet

– Ayışığı · 10 Aralık 2015

VİCDAN VE MERHAMET

Son yıllarda giderek insanların yalnızlaştığına, birbirine karşı acımasız ve sevgisiz davrandığına; öfke, şiddet ve tahammülsüzlüğün arttığına, korkuların çoğaldığına, merhamet ve vicdan duygusunun azaldığına şahit oluyoruz.

Maalesef insanların varoluşundan beri dünya üzerinde süregelen savaşlar ve terör olayları insanlığın kanayan yaralarıdır.

Hiçbirinin binlerce insanın hayatını kaybetmesine, sakat kalmasına degecek bir nedeni yoktur.

Bütün bu olumsuzluklara bir de aile içi, akraba, komşu ve çevreyle ilgili iletişim bozuklukları; dolayısıyla zorlaşan öfke kontrolü sebebiyle toplum geneline baktığımızda yorgun, mutsuz, umutsuz ve huzursuz bir toplum olduğumuz aşikar!

İnsan denilen varlık bir çok duygularla donatılmıştır.

Bunların başında insan olmanın temel değerlerinden biri olan en önemli yüce duygu "vicdan ve merhamet" gelir.

"Vicdan", kişinin kendi niyeti veya davranışları hakkında kendi ahlaki değerlerini temel alarak yaptıklarını veya yapacaklarını ölçüp biçtiği bir kişilik özelliğidir.

Vicdan aynı zamanda adalet duygusudur.

"Merhamet",bir kimsenin veya bir başka canlının karşılaştığı kötü durumdan dolayı duyulan üzüntü, acıma,koruma,şefkat ve sevgi gösterme,yardım etme şeklinde tarif edilir.

Türkçe de "acımak"sözcüğü,yerine göre küçümseme anlamı da taşır.

Her ne kadar farklı algılayanlar olsa da,merhamet duygusu evrensel,insani ortak bir değerdir.

Vicdan meselesi çok önemli bir konudur ancak yalnız vicdan yetmez beraberinde merhamet de gereklidir.

Eğer zorda kalan herhangi bir canlının acı bir dramı karşısında etkilenip vicdanın sızlayabilir,eyleme geçmezsen bu sızlamanın hiçbir manası yoktur.

Eyleme geçersen,işte o "merhamettir."

Nice insanlar gördüm;ister inancı olsun ister olmasın hiç fark etmiyor,sözde merhametli geçinen ama acı gerçeklerle yüz yüze kaldığında kılını bile kıpırdatmayan,menfaatçi,bencil,taş kalpli,içleri kin ve nefret dolu,merhametsiz insanlar ne yazık ki!

Günlük hayatımızda bazen zor durumda olan insanlarla karşılaşırız.

Bu olaylar karşısında zor durumda olan insanlara karşı içimizde bir yardım etme duygusu belirir.

Bu duygu insanların sahip olduğu en güzel duygulardan biridir.

Bu sayede toplumda iyi niyet ortamı gelişir.

İnsanlar arasında yardımlaşma alışkanlığı oluşmaya başlar.

Toplumun bireyleri arasında gelişen bu iyi niyet duyguları toplumun daha sağlıklı olmasını sağlar.

Eğer karşılık beklemezsen zorda kalan insanlara yardım edersek,bir gün zor durumda kaldığımızda Allah'da mutlaka bize yardım eder.

Bütün iyiliklerin kaynağı Allah'dır.

Sevgi nasıl ki sevgiyle karşılık buluyorsa;korku korkuyu nasıl besliyorsa,merhamet de merhameti doğurmaktadır.

Peygamberimiz Hz.Muhammed' in bir hadisinde"İnsanlara merhamet etmeyene,Allah da merhamet etmez." der.

Merhametin önemi ve güzelliği bu cümle ile çok güzel vurgulanmaktadır.

Merhamet bir erdemdir,ne haksızlığı bilir nede haksızlığa uğratır.
Bencillik,kin,nefret gibi duygular onunla birlikte yaşayamaz.
Merhamet ve vicdanın olduğu her yer de barış, kardeşlik olur.

Merhamet aslında empati kurmanın bir sonucudur.

Zira insanların herhangi bir canlıya karşı merhamet duygusunu göstermesi için onun ne kadar kötü bir durumda olduğunu düşünmesi ve kendisini onun yerine koyması gerekir.Bu da tamamen empati ile yapılabilir.

Merhamet ve vicdan duygusunun her insanın içinde doğuştan doğal olarak olduğunu düşünenlerdenim.
Bu özellik anne ve babaların çocuklara verdiği terbiye ve ahlak sayesinde geliştirilir,çevresiyle birlikte farkındalığı artar.

Çevresinde merhametsiz insanların bulunduğu bir çocuğun da merhametsiz olması kaçınılmazdır. Aynı şekilde merhametli bir anne babanın çocuğunun da merhamet sahibi olması beklenir.

Dürüst insan merhametlidir,vicdanın sesini dinler,bencil değildir.

Merhametli ve vicdanlı olmayan kişiden her türlü kötülük beklenir.

Merhametin dili,dini,ırkı,cinsi yoktur.

Acının coğrafyası olmaz,acı her yerde acıdır.

Yaşadığımız şu üç günlük dünyada;kim bilir nerede ve nasıl acılar silsilesi yaşanmakta ve bizler görmüyoruz,duymuyoruz,dolayısıyla da bilmiyoruz?

Nerede bizim özümüz?

Hani nerede vicdanımız,merhametimiz?

Ayrım yapmadan merhamet edelim;insanlara,hayvanlara,bitkilere ve hatta cansız eşyalara bile.
Çünkü onların da görünmeyen bir dili var aslında.

Vicdan ve merhamet insanlığın sanatıdır.

İnsanlığın bu yüce duygularını sözde değil,özde taşımamız.

Daha iyi,daha güzel,daha aydınlık barış dolu,umut dolu,mutlu ve huzurlu bir dünya için her yerde vicdanımızla birlikte,merhamet duygusunun kol gezmesi dileğimle...

AYLA CERMEN TÜFEKÇİ